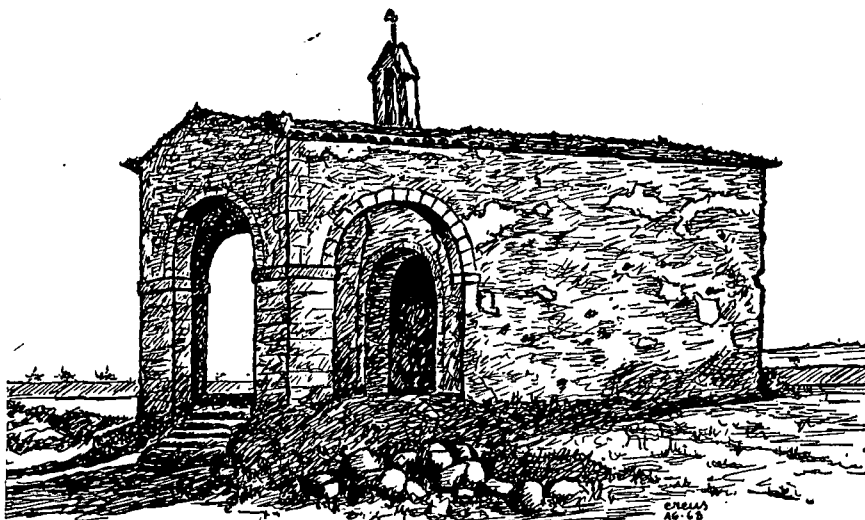

«Pont de ferro»

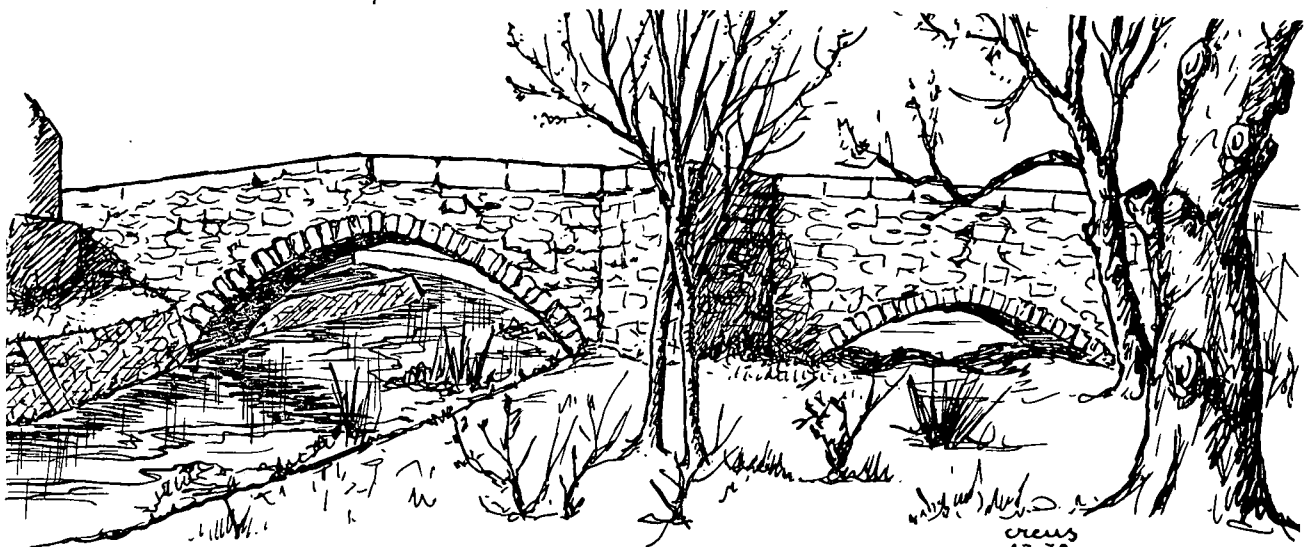

«Capella del Sió»

NOTA DE REDACCION:

Por no haber llegado a la casa grabadora los originales oportunamente mandados por correo, nos vemos en la obligación de interrumpir, muy contra nuestra voluntad, el reportaje gráfico que con tan acierto dirige y realiza nuestro compañero de redacción Ramón Creus, y que actualmente informa sobre nuestras masías.

«Pont romà sobre el riu Sió»

CARTES A CA LA VILA

Sr. Director de SIO
Agramunt

Benvolgut amic: Després d'haver publicat 106 "De l'antigor" sense cap entrebanc, m'arriba la palmetada que em dona C. Torres Cots. Res més lluny de mi que ferir la susceptibilitat de ningú des d'aquesta mesal columna. Les paraules motiu del càstic sigueren escrites ben lluny de tota malícia, car de formiguejar-me el cervell m'hauria apressat a esbandir-la per les raons següents: Na Antònia Cots de Torres siguié la "Comadrona con Real Título" que assistí a la meva esposa en cada un dels parts dels dos primers fills meus, i els portà a cristianitzar; ço que m'inclinà a dispensar-li sempre una deferent atenció. En Candi Torres Cots fou el noi que a l'istiu de 1914 m'ajudà al trasllat de la farmàcia i, degut a la seva acurada caligrafia, li vaig confiar l'etiquetatge amb que vaig retolar els envasos de la nova oficina; motius que m'han guiat a tenir d'ell un bon record. Que tu, Candi, en la terra i ta mare en el Cel, vulgués perdonar a aquest vell el greuge que hagueu pogut copsar en un "De l'antigor" i que jo no vaig pas volguer posar-hi.

Sr. Director, ja sabeu com vos aprècia

J. VILADOT-PUIG

* * *

Sr. Director de SIO:

Assidu i entusiasta lector del periòdic, hi ha vegades que hom es queda parat i amb uns dubtes més grossos que el Pilar d'Almenara. Per exemple, el número corresponent al desembre, el Sr. J. Bonet i Boix afirma que a la nostra Vila encara es maten cada any de 250 a 300 porcs casolans. Vol dir que no van fer els càlculs una mica a ull? Calculant també de la mateixa manera, com que les cases particulars acostumen a realitzar la matança durant l'hivern, aquelles xifres ens donarien un promedi de tres porcs diaris, cosa que considero exagerada.

A l'escorxador municipal l'Ajuntament cobra uns drets, lliura un rebut i es de suposar que guarden els talonaris.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.
Extranjero 115 ptas.
Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

¿Seria tan difícil de calcular EXACTAMENTE els porcs casolans sacrificats durant les darreres campanyes?

SIO es llegeix avui i com que bastants subscriptors el colleccionen, també es llegirà en el futur, almenys per part d'aquells que aleshores estiguin interessats en conèixer la vida agramuntina de temps pretèrits. Per això quan es tracta de fets concrets caldria assegurar-se de l'exactitut. Almenys a mi m'ho sembla.

Agraït el saluda

UN PAGES QUE ARA NO MATA PORC

CAJA DE PENSIONES PARA LA VEJEZ Y DE AHORROS BIBLIOTECA PUBLICA Y CASA DE CULTURA AGRAMUNT

ESTADISTICA DE LECTORES Y LIBROS:

Durante el año 1972, han asistido a esta Biblioteca 10 978 lectores, distribuidos como sigue:

Niños: 4.177	Hombres: 1.214
Niñas: 3.599	Mujeres: 1.988

Las obras consultadas suman un total de 13.444.

La Biblioteca ha permanecido abierta 262 días, con un promedio de 42 lectores diarios.

NUEVAS ADQUISICIONES:

En el curso del año se ha visto aumentado el fondo de la biblioteca con 87 nuevos libros, siendo el número total de volúmenes al finalizar el año de 2.116.

REVISTAS:

Se reciben en la actualidad, en suscripción fija, 26 revistas y 3 periódicos.

ACTOS CULTURALES:

Desde el 30 de marzo hasta el 3 de abril, XI Exposición Colectiva de Pintura y Dibujo, por Aficionados locales.

El día 2 de mayo, tuvo lugar una conferencia, bajo el tema «El Románico catalán», cuya alocución corrió a cargo del Padre Antonio M.ª Villarrubias.

Los días 9 al 12 de septiembre, Exposición de Labores de Artesanía, presentada por la Sección Femenina de Lérida.

Del 24 de diciembre al 7 de enero, Exposición de Christmas y Pesebres Miniatura, realizados por los Alumnos de las Escuelas y Colegios de la Población.

AGRAMUNT, enero de 1973

INTIMIDADES DE SIO

«SIO» es propiedad del Ayuntamiento de Agramunt, y con fecha 10 de Abril de 1968 se efectuó la inscripción en el Registro de Empresas Periodísticas, con el n.º 576. Asimismo, con fecha 9 de Abril de 1968, la marca «SIO» fué inscrita en el Registro de la Propiedad Industrial con el n.º 527.642.

Por acuerdo de la Corporación Municipal cuidan de llevar adelante el periódico, el Sr. Alcalde de la Villa, D. José M.ª Inglés Mortés, como Director responsable, y D. Domingo Roig Balasch como Administrador.

La vida económica de «SIO» es autónoma y totalmente independiente de la Corporación Municipal. Su tirada de 775 ejemplares más el importe de los anuncios y la subvención fija que el Ayuntamiento concede, cubren aproximadamente los gastos que la publicación origina.

NECROLOGICA

El dia 31 de gener, en la localitat de Baldomà, ha mort la senyora Rosa Trepà i Solé, a l'edat de 80 anys, mare política del nostre col·laborador Amadeu Amigó, Lo Caseta, amic sincer de tots els que fem "SIO", corresponsal del "Mundo Deportivo", i ex-president de la societat recreativa "El Casal" —Casino Agramuntés—. En nom nostre i de les moltíssimes amistats, que de debò sentim aquest traspàs, acompanyem al sentiment a l'amic Amadeu, i li preguem el faci extensiu a la seva apenada esposa —filla de la finada— i d'altres familiars.

"SIO" A MADRID

Amb motiu de la inauguració del "Círculo Catalán", a Madrid, el president del qual és el senyor Udina Martorell, se'ns ha sol·licitat una subscripció per aquell centre.

INDUSTRIA

Sembla que la indústria a Agramunt, potser per fidelitat a la seva tradició avial, inicia un creixement. Després de les moltes gestions que ha dut a terme el nostre Alcalde, i que ja comencen a donar fruit, ara ens han arribat notícies, que ens agradaria molt de veure confirmades, que ens assabenten que Solé-Triginer està en franca expansió. Per un altre costat, d'altres notícies ens posen al corrent que, de trobar-se disponibles terrenys amb una superfície total d'uns 10 a 12 jornals de terra, vindria a Agramunt una indústria química molt important.

LA TRADICIO

La festa de Sant Antoni Abat sembla que s'ha celebrat, només, en l'aspecte religiós. Assistí molta gent a missa, però no es va veure un animal per enlloc.

FESTA D'ESTUDIANTS

Per tal de celebrar la seva festa patronal, els estudiants locals organitzaren una vetllada musical al Foment Parroquial i un partit de futbol femení.

LA CORAL

La Coral d'Avui ha nomenat nova secretària en la persona de la Josefina Puig de Camats, substituïnt, així, a la Nuri Sera. Desitgem a la primera tots els èxits i dedicacions de la segona, esperant que, com feia la Nuri, ens envii moltes i bones notícies de la Coral a "SIO".

CANAL D'URGELL

Pel tal que les obres de revestiment del Canal d'Urgell durin el menys possible, hem comprovat que no es para ni de nit ni de dia. Es molt d'agrair aquesta intensificació laboral que beneficia tan directament a tots els veïns d'Agramunt a l'escursar tan notablement el tancament de l'aigua.

ESPORTS

A la nostra Vila, es celebrarà el campionat de marxa atlètica de categoria regional i que tindrà lloc dins el circuit clàssic per a competicions esportives.

FIRA

Ens assabenten que es fan grans preparatius per a la Fira de Març, que és la única que queda amb vida a la nostra Vila. Els actes correran a càrrec del Centre d'Iniciatives de Turisme. Entre d'altres coses, es faran competicions esportives amb molts premis.

RAMADERIA

Un pagés-granjer ens assabenta que els pollastres s'han apujat 8 pessetes per kilo (de 26 pts. han passat a 34 pts.) durant el dia 30 de gener al mercat regulador de Bellpuig. El mateix portantveu ens diu que el pinso ha sofert una puja de 1,10 pts. per kilo.

CONTRIBUCIO

Aquests senyors que acompanyats per l'agutzil Canosa tots hem vist darrerament voltar per la nostra Vila, són els senyors encarregats d'encetar la revisió de la contribució urbana.

REPARTIMENT I PREC

Els redactors de "SIO" sempre menats substancialment pel seu director, l'alcalde de la Vila, senyor Josep M. Inglés Mortés, posen tot l'entusiasme per tal que la nostra publicació surti tan puntual com rica de notícies i col·laboracions. Agraïm a l'agutzil Canosa, la seva estimada col·laboració en la seva eficàcia a l'hora del repartiment de nostre mensual. I aprofitem l'ocasió, una vegada més, per a pregar a totes les corporacions locals, que són moltes, i als nostres lectors i amics, vulguin fer-nos arribar tot el que ells creguin d'interès per a la nostra Vila, que serà publicat. Nosaltres, els que fem "SIO", no podem saber-ho tot, i moltes coses les sabem de segona mà, o sigui que són notícies que ens arriben i que sovint no podem confirmar. Que ningú estranyi, doncs, que de vegades silenciem efemèrides d'importància.

SIO

Llàstima que la persiana corresponent a la segona taula entrant per la porta de migdia funcioni tan malament, perquè priva de saborejar el cafè tot prenent el sol. En aquesta taula ens trobem molts diumenges després de dinar l'amic Pere Boncompte Molins, la seva gentil esposa, la meua filla i jo. Sigué en la tertúlia de la tarda del 28 de gener d'enguany que el Pere em suggerí l'idea d'escriure un «De l'antigor» sobre la joventut d'avui, acudit que li vingué al veure allí la plural concurrència de joves. Escriure una d'aquestes columnes dedicada a la joventut actual seria incongruent car el present és antagònic del preterit; però de sobte vaig caure en la possibilitat d'agermanar les dues idees per a dir quelcom d'uns dies que ja són història i dels presents amb relació a la joventut.

Tots aquells fadrins que es trobaven prop nostre aquella tarde vestien elegantment, ço que ens portà a considerar que devia haver-hi una estreta relació entre la acurada indumentària i el pressupost dominical de cada un d'ells. ¿A quant pujaria aquest pressupost? Com que volguérem saber-lo, per tal de fer comparacions amb el dels joves de primers de segle, que era quan ens trobàvem en els nostres vint anys, ens dirigirem a sis d'ells i els férem aquesta pregunta: «Terme mig, quan gastes cada diumenge en les teves diversions, vegudes, etcètera?» Les respostes donaren el resultat d'un promig de 525 pessetes, amb un màxim de 1.000 en un d'ells i un mínim de 250 en altre.

L'indumentària amb que s'equipaven els joves de primers de segle s'allunyaven bon troç de l'actual. Llavors els vestits de llana estaven reservats a les diades de gran festa. La tònica general era el bellut. L'elegància dels pentinats d'avui era totalment desconeguda i les gorres tapaven el descurat tall dels cabells. I la manera de vestir guardava una estreta relació amb el pressupost dominical de cada jove i si algú arribava a les dues pessetes, com en el cas d'aquell de les mil d'avui, altres es quedaven per sota de la pesseta; pressupost que es distribuïa així: un ralet per el cafè (si és que hi anava), un altre ralet per a l'entrada al vall i cinc o deu cèntims de cacauets per a obsequiar la xicota.

Misèria, tot plegat? Potser sí; però per un ral et servien una copa de cafè amb cinc sucres i unes gotes de rom o anís. Al 1902, al començar a estudiar a Barcelona, per els meus mals «gastos» em donaven una pesseta a la setmana, però per deu cèntims, en una barraca del Paralelo, podia's veure una pel·lícula i una pantomima; i a la cantonada de Rambla - Portaferrissa, una descendent de cal Manon, hi tenia una parada de begudes i per cinc cèntims et servia una copeta de menta o rosa amb un dàtil dins.

I aquí tens, Pere 'L Xela, aquell «De l'antigor» que em suggeries.

J. VILADOT-PUIG

OCURRE TODOS LOS DIAS...

Prisionero de sus cargos, de sus obligaciones, ligado por mil reglamentos, leyes, edictos, y tirado de rienda por la comunidad, nuestro contemporáneo sólo sueña en evadirse.

La vía más tradicional, la del viaje, de las exploraciones, le está prohibida. En las fronteras naturales, una administración vigilante, le añade otras tantas: la de los papeleos, de las complicaciones aduaneras, de los límites de velocidad, de autorización de cambios... Hay que descubrir pues otra solución.

Puede hallarla, nuestro contemporáneo, en las pasiones que se consideran, con desacierto, como menores, y que constituyen, sin embargo, el mejor de los derivados, como la caza, la pesca, la filatelia...

La más pura, la más desinteresada de todas las pasiones, es sin duda la de los crucigramas. Basta con eso, considerar el espectáculo que nos brinda un vagón de metro, hacia las siete de la tarde; agotados por el cansancio, atontados por el ruido de la ciudad, la mirada ausente, y las piernas embotadas, los ciudadanos de la era atómica se desploman sobre los asientos.

De esta triste multitud, los hay sin embargo que poseen una droga tan misteriosa como soberana. Sacan un periódico del bolsillo, lo desdoblan. Echan una rápida ojeada a los títulos de la portada, desdeñan los sucesos, olvidan los cursos bursátiles, los resultados deportivos. De repente se les ilumina el rostro, y les cobra vida la mirada. Se les van los ojos a un pequeño sector, enmarcado por los sucesos necrológicos y el horóscopo. Semejantes a un caballo con los hocicos hundidos en un saco de avena, se alimentan y

se delectan: son los cruciverbistas. Fascinados por los recuadros de las casillas, olvidan sus problemas cotidianos, los acontecimientos políticos, las atrocidades de las guerras. Ya no existe el tiempo para ellos. Un gasterópodo de los mares del sur (en seis letras), les hace fallar la estación de correspondencia. Un general de la última guerra los desvía por un equivocado andén. Poco importa.

¡Felices cruciverbistas! Su pasión ignora las segregaciones raciales, religiosas y filosóficas. Impermeables al fanatismo, sólo son sensibles a los matices, a las sutilezas del lenguaje. Y si no cobran con palabras, es porque saben que éstas no tienen precio.

Maria Teresa CASTELLA SOLDEVILA
Madrid

REFRANYS

Cerca sempre bon doctor i també bon confesor.

L'home que viu enfangat cerca qui li faci costat.

Cerca pau i fuig de guerra que talla més que una serra.

Qui té mal cerca remei.

Qui mal cerca prest el troba.

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

NOVA MINI SECCIÓ

Aquesta Secció portarà el nom «Granet de pebre». Seran en principi versets (que és molt dir, potser el que seran serà versots), molt curts, senzills, uns seran formals, altres irònics i alguns potser podrien classificar-se d'absurds. Potser més endavant hom faci la cosa en prosa. El que sí procuraré, serà fer la cosa el més curta possible.

A hom li mereix tot el respecte i admiració la persona realment humil que diu: «El meu granet d'arena, etc., etc.»

Hom no té tanta pretensió, hom no és humil i com que no vull posar-me tampoc la capa d'una falsa humilitat, he optat per aquest títol.

Penso dedicar aquests escritets, a persones amb les quals, en el moment de fer el que sigui, he tingut una certa relació intel·lectual; per haver llegit alguna notícia que m'els hagi recordat, per haver llegit un llibre seu, vist un quadre, pel·lícula, etc. Res més, gràcies per l'atenció.

GRANET DE PEBRE

Verset «EL PERQUE»

a Joan Benet, novel·lista

Pensar, per escriure.

Escriure, per ser llegit.

Per fer-se entendre.

Per fer pensar.

Per això, escriu

.

No escrivim perquè ens agradi.

No escribim per no dir res.

Josep FARRENY

Gener del 1973

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Ruda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 390202 y 390802

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

COMERÇ JOAN ESCOLÀ

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etz.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

«LA CENDRA», de Guillem Viladot

«La Cendra» és una novella que, ultra les seves qualitats literàries, té la d'agafar-nos de sorpresa. Amb la veu d'una noieta que no acaba d'entendre ben bé allò que conta, l'autor ens fa seguir les peripècies de la més gran tragèdia que ha viscut el nostre poble. Però no es tracta simplement d'acostar-nos a la guerra civil per fer-ne de cronista, l'autor ha anat més enllà. Ha traçat, amargament i, a vegades, amb uns elements que semblen pintorescos, la tragèdia de la frustració, de la repressió sexual, de l'autopunció que ha conformat els homes i sobretot les dones, educats tots sota el signe del penediment.

Guillem Viladot, que és una mena de franc tirador de la nostra literatura, poeta avantguardista, irònic i distant, arriba a la novella amb una maduresa que inquietarà.

En «La Cendra» el novel·lista s'ha atrevit a molt. S'ha atrevit a posar el dit a la plaga de la mesquina moral imposada per la por, a la terrible plaga de l'adaptació al medi ambient. Mai en la nostra literatura no s'havia parlat amb tanta tendresa, amb tanta lucidesa de la terrible renúncia a la felicitat, característica dels nostres temps.

Editorial NOVA TERRA

Diàleg entre generacions

Pels qui com jo —per la nostra edat— li podríem ser pare i solament el coneixem a través de les seves manifestacions literàries, en Joan Puig Ribera ha estat una revelació. Temps endarrera havia publicat a SIO unes col·laboracions ben pròpies d'un seminarista educadet i assenyat. L'altre dia ens sorprengué agradósament amb un poema que va merèixer el primer premi als Jocs Florals d'Andorra. I darrerament, en el SIO de gener, hi feu sortir una mena de programa juvenívole que convida a la polèmica, o si voleu que parli més fi, al diàleg entre generacions.

Ignoro quin dels tres treballs esmentats reflexa més bé la personalitat del jove Joan Puig; però acostumem a dir que a la tercera va la vençuda, que el darrer és el que val. I al darrer vull referir-me.

D'entrada aclariré que no soc pas contrari a TOTES les protestes. Si ho fos renegaria de la meua pròpia història i no és pas aquest el meu propòsit. Ara bé, les pancartes, les sentades, les vagues i tots els altres mitjans extralegals utilitzats per manifestar un descontentament, per pressionar les circumstàncies vigents o per imposar la pròpia voluntat, són mitjans excepcionals que surten de la normalitat desitjable, mitjans que en alguns casos poden ser justificats; però que, d'ordinari, ajuden ben poc a l'autèntica formació de la joventut. ¿No hem quedat que tota mena de violència és reprovable? Si fem excepcions en la joventut inconformista, ¿per què no fer-les també en les generacions adultes, mestresses del poder?

Penso ara —pensava igual quan tenia vint, trenta i

quaranta anys— que la missió principal de tota persona —també de la joventut— és complir els seus deures respectius. I en els joves són, sobre tot, preparar-se per la vida, estudiant i treballant. Si al llarg d'aquest aprenentatge de la vida que és la joventut, solament aprenen la tècnica de la protesta i de la rebel·lió, ¿com podran fer anar bé el món el dia que siguin grans? Perquè el món, per bé o per mal, el fan rutilar els grans. Els joves són i han estat sempre la «Carn de canó», dels uns o dels altres. Importa poc que els uns metrallin la joventut amb plom i els altres ho facin amb erotisme, o amb consignes revolucionàries. Tots plegats la fan servir d'escambell pels seus interessos, els quals no són precisament interessos espirituals.

Potser ho fa que tinc bastant desenrotllat el sentit de l'humor; però a mi em fan molta gràcia els joves que, de cop i volta i com si fessin un descobriment trascendental, s'adonen que el món està ple d'injustícies. I carreguen el mort a la gent gran que es belluguen en aquest món. Com si moltes altres generacions anteriors a la seva, no se n'haguessin adonat que el món anava malament! I no solament se n'havien adonat, sinó que una bona proporció de persones pertanyents a les esmentades generacions, no haguessin fet —i fan encara— el que bonament estava el seu abast per tal de millorar-lo. I moltes vegades amb èxit, perquè si hom té una mínima noció de la història i no s'encega voluntàriament, haurà de reconèixer que la Humanitat progressa en tots sentits, amb inevitables oscil·lacions.

També resulta curiós constatar el grau de massificació i de convencionalisme en que cauen molts dels mateixos que critiquen aquests defectes de la moderna societat. ¿Què són si no aquestes reiteracions en temes que tots ens sabem de memòria? Avui és inconcebible que un progressista, en les seves manifestacions orals o escrites, no es refereixi a la fam del món o a la guerra del Vietnam (enllestida aquesta se n'hauran de buscar una altra). Opino, amb tots els respectes, que una cosa verament sentida,

no hi cap necessitat de fer-la relluir a cada instant.

Diu el Puig que un jove deixa de ser-ho quan es torna egoïsta i no pensa sino per ell mateix. D'acord, completament d'acord. Però per la meua part vull afegir que també hi ha una altra manera de conèixer quan una persona entra a l'edat madura: Un individu deixa de ser jove quan, prescindint d'estridències i mítings inoportuns, es dedica, senzillament, a fer feina eficaç i ben feta..

Lluís PONS SERRA

El jubilado actual, un grave problema

Muy en breve se cumplirá el 34 aniversario de la terminación de la guerra civil de liberación de nuestra patria y, gracias a Dios y a nuestro Caudillo Franco, en el transcurso de este dilatado tiempo hemos disfrutado de la paz tan deseada y otras múltiples ventajas sociales que antaño carecíamos la inmensa mayoría de españoles. No obstante, según mi modesta opinión, para ampliar aún más esta magna obra de mejoramiento y bienestar social para todos, falta todavía encontrar la solución adecuada a un problema muy primordial y de máxima urgencia que, lamentablemente, considero no está de acorde con todos los demás adelantos y mejoras efectuadas hasta ahora en nuestra querida patria. Quiero referirme, llana y sencillamente, a la insignificante cuantía que perciben muchísimas personas en concepto de su bien merecida pensión, por motivo de su jubilación, digna de todo elogio.

Sé sobradamente que este tema ha sido, y es en la actualidad, constantemente debatido por todas las Autoridades competentes, las cuales indiscutiblemente se preocupan de ello, demostrando siempre sumo interés para encontrar las soluciones económicas más favorables posibles para todos los beneficiarios y, de una manera especial, para los pensionistas más débiles. Pero al hacer números para su distribución, desgraciadamente siempre se enfrentan con la misma dificultad, la cual consiste en la carencia del tan repetido "don dinero" que no les alcanza para más de lo previsto y, a pesar de los pesares, momentáneamente, todo sigue igual.

La solución de este candente problema social que indiscutiblemente afecta a millares de pensionistas españoles y que está, a pesar del tiempo transcurrido, todavía pendiente de una solución satisfactoria para la mayoría, creo que únicamente se podría conseguir, si todos, sin excepción, nos hiciéramos plenamente responsables de la inmensa gravedad que entraña este caso, con tal de lograr que el importe total destinado para satisfacer las necesidades de todos los pensionistas actuales de nuestra nación, sea distribuido algo más equitativamente (que es Justicia social).

Cada día estoy más convencido de que si todos los españoles fuésemos más conscientes de nuestros actos y, porqué no, algo más cristianos (practicantes) haciéndonos eco de las enseñanzas del Evangelio que repetidamente nos dice que en el Reino de Dios todos somos hermanos, la citada solución tan y tan debatida por las Autoridades y esperada con ansiedad por miles de familias modestas sería facilísima, puesto que solamente consistiría en un simple cálculo aritmético, eso sí, algo más proporcional que el vigente en la actualidad, y siempre, claro está, de acuerdo con los fondos disponibles para esta noble y bella finalidad, que es la jubilación.

Todos somos sabedores que las diferencias económicas percibidas entre pensionista y pensionista, en infinidad de casos, son enormes y estas mencionadas diferencias humanamente no deberían existir, pues cuando un trabajador llega a la avanzada edad de 65 años (si es que llega), tanto si ha trabajado en una empresa, como si ha trabajado en el campo, o simplemente pertenezca a la entidad que sea, todos, sin discriminación, tienen el merecido derecho de percibir lo más indispensable y suficiente para poder subsistir decorosamente el resto de días que Dios tenga a bien conceder a cada cual. No obstante, resulta francamente triste y desolador, el constatar continuamente que, a pesar de ser todos españoles y depender del mismo Fuero del Trabajo, mientras unos, porque han sido favorecidos por las circunstancias, pueden vivir de su pensión bastante "desahogadamente", la mayoría, por desgracia, no les queda otra alternativa que vivir muy "ahogadamente" a no ser que les acompañe la suerte de poder encontrar un pluriempleo, y la verdad, queramos o no, debemos reconocer, que esto entre hombres del siglo XX no debería ni tendría que suceder bajo ningún pretexto.

Por lo menos ésta es la humilde opinión de un servidor de Vds. que les ruega sinceramente le disculpen si la consideran equivocada.

JOSE PUIG QUEROL

Moda i Novetat

La Moda va néixer a França al segle XVII; la moda porta amb ella el caprici, el cridar l'atenció a qualsevol preu, l'esnobisme, etc., etc.; i com tothom pot adonar-se, la moda s'ha convertit en els nostres dies en un objecte de consum. Els creadors de moda tiranitzen la societat, la qual, ben manipulada, balla al so d'aquests senyors.

Moda i Modernitat no volen dir necessàriament novetat. L'Edat mitjana va ésser posada de moda pels romàntics; els cabells llargs van ser durant segles normals als homes i avui quasi bé tot el jovent llueix una esplèndida cabellera. Al 1958 Mary Quant va imposar la minifalda, llargada de faldilla normal a l'època del Xarleston. I un altre any els vestits tocaven als peus com si fóssim a finals del segle passat.

Si la Moda, doncs, no és una cosa nova sinó senzillament moderna, ¿no serà producte d'uns motius tradicionals que es fan sentir segons la circumstància de cada moment històric?

Davant aquest fenomen hi ha persones que sistemàticament l'ataquen, perquè segons elles tota moda és vanitat, immoralitat, bogeria; en fi, un invent del mateix diable. La Moda, les diversions, la societat de consum, dintre del que cap, són coses perilloses, però l'home per aquest motiu no ha de prescindir d'aquestes coses, sinó donar-li la importància que tenen, ja que l'excessiva rigidesa mental, material o bé espiritual, acaba sempre per ofegar.

La Moda com totes les creacions de l'home és imperfecta; pot ésser moral o immoral; per exemple el que fa que sigui alguna d'aquestes coses, no depen pas, d'una manera decisiva, d'uns centímetres més o menys de roba, sinó dels que porten el vestit i dels que el miren.

Avui en dia la Moda no es limita solament al vestit, decoració, etc., sinó que s'inclouen també corrents culturals, escoles d'art i sembla que fins i tot opinions teològiques, i totes aquestes diguem-ne modes serioses, es difonen amb els mateixos mitjans que qualsevol producte.

Per tot això, creiem que és molt més saludable i assimilable la tirania que et pot venir de qualsevol creador de moda en el vestir, que no d'un teòric, posem per cas, sobre tendències sociològiques o teories sobre l'evolució de l'home. Doncs si la moda en el vestir ens pot desnivellar la butxaca, l'altra més seriosa, si no ens ho agafem amb calma, ens pot desnivellar el cap.

No volem dir amb això que no fem cas de tendències culturals o d'art que es van imposant amb el temps, sinó que, mentre la moda en el vestir no necessita gaire capteniment per seguir-la i hem de fer-ho segons les nostres possibilitats econòmiques, els altres corrents més seriosos necessiten d'una manera més formal intentar assimilar-les. Per això creiem que l'important és prendre-s'ho amb calma per poder pair bé.

J. Bonet i Boix

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2.085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Gran Feria Exposición Industrial y Comercial

AGRAMUNT

El pasado día 13 de los corrientes y en el despacho de nuestra primera Autoridad Municipal, se celebró una Rueda de Prensa y Radio, informativa del III GRAN CONCURSO DE HABILIDAD DE TRACTORISTAS, con todos los corresponsales locales, así como los periodistas y corresponsales de todos los medios informativos de la Capital. En resumen el

III Concurso de Habilidad de Tractoristas

El Concurso más importante de España

Patrocinado por el Ayuntamiento de Agramunt y la Agrupación Sindical de Maquinaria Agrícola

Días 10 y 11 de Marzo de 1973

Organizado por los Grupos Agrícolas Juveniles de la Delegación Provincial de la Juventud

Cronometraje Oficial POTENS

PREMIOS:

- 1.º 35.000 ptas. cedido por AUTOTRACTOR de Balaguer
Trofeo Ilustrísimo Ayuntamiento de Agramunt
 - 2.º 10.000 ptas. cedido por FIRESTONE
Trofeo Hermandad Sindical de Labradores
 - 3.º 5.500 ptas. cedido por ROS-ROCA, S. A.
Trofeo Cervezas «San Miguel»
 - 4.º 3.000 ptas. cedido por Maquinaria Agrícola J. MARTORELL
 - 5.º 2.000 ptas. cedido por Maquinaria Agrícola SOLE - TRIGINER
 - 6.º 2.000 ptas. cedido por Papel M. PERA, Sacos
- y 7 premios más de 1.000 ptas. cedidos por Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, Hostal Crich, Piensos Ganador, Manipulados de Papel «Consist», Pretensados Cuñat, Bar Blan i Negre y Bar Carreras.
- Y dos premios más de 1.000 ptas. cada uno.
- Y un premio de 2.000 ptas. cedido por GARAGE SECANELL, para el mejor clasificado local o comarcal.

Presidieron la misma, el Excmo. Sr. Francisco Rodriguez Avalos, Delegado Provincial de la Juventud, Excmo. Sr. Alcalde, José M.º Inglés Mortés; Teniente de Alcalde, Sr. José Porta Vall; Sr. Federico Barlabé, Director de los Grupos Agrícolas Juveniles, junto con las demás Autoridades y la Comisión Local de Ferias y Mercados en pleno,

JAIME CUÑAT

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE ENERO 1.973

MATRIMONIOS:

José M.º Alconchel Subias con
Carmen Ginés Torá día 7

DEFUNCIONES:

Rosa Cucurull Vila 77 años día 13
Santiago de Dios Expósito 54 años
día 10
Serafin Castro Barbero 38 años día 9
Miguel Escolá Farré 64 años día 23
José Eroles Samarra 87 años día 26

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE ENERO 1.973

Día	litros m.²
13	7'1
» 14	0'4
» 16	2'2
» 17	1
» 21	7
» 25	0'6
Total	18'3

EL OBSERVADOR: DIOSDADO PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Rapidez...

Buen servicio...

Economía...

Funeraria
(Casa Romá)

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

En Bernat de cal Ton

En Bernat de cal Ton s'endinsà, com cada diumenge al vespre, dins la seva soledat. A mesura que el temps passava, les festes per al Bernat es transformaven en uns dies grisos. La joia que abans sentia per aquests dies, havia deixat pas a un ensofiment realment alarmant. La Vila era ben bé la mateixa. No havia sofert cap canvi aparent. De segur que era ell el que estava en plena mutació, mutació lenta; però seguida. Això era el que alarmava al Bernat de cal Ton.

Les causes d'aquest canvi no li eren pas del tot desconegudes. Millor dit, la causa, perquè era una. Li mancava una dona. Una dona en el sentit ampli de la paraula. No la necessitat que el mascle sent per la femella, perquè, més bé o més malament, això ja ho tenia quasi resolt, sino la manca d'una companya que li fes costat en aquest llarg camí de la vida. Aquest camí que cada dia trobava més costerut. O era ell que amb els anys no podia seguir-lo amb la lleugeresa de la primera joventut.

Estava endinsant-se en el que podíem dir la vida d'adult. Era en aquesta etapa de la vida, que ell, el Bernat, l'hereu de cal Ton, volia i necessitava casar-se. Però, ah

fillets! Això ho veia molt difícil. Ja li havia passat l'edat de l'amor cec, la il·lusió, l'esperança. Ara era tot més real, més cru, més... difícil.

Es va prendre massa al peu de la lletra allò que li deien de divertir-se ara que podia, que d'obligacions i maldecaps ja n'hi vindrien. Ara es troba sense cap obligació i amb un únic maldecap: aquell que evità tenir llavors.

Però, i si li hagués sortit carbassa? No se sap mai de les coses. Ara tenia la seguretat de que a la seva front no hi sortiria cap protuberància. Que els diners no li mancarien, que les seves discussions serien merament futbolístiques i que les nits serien per a dormir.

En el fons, però, el seu pensament estava posat en aquesta dona, que ja en el seu pensament havia compost amb les virtuts d'altres dones, i en aquesta canallada que veia pels carrers i que per l'edat ja podrien ser seus.

I sí. A pesar de tot voldria tenir aquesta capsa del matrimoni i obrir-la. Obrir-la amb aquella esperança i aquella por de quan infant, obria els paquets el dia de Reis per a veure si hi havia la volguda joguina o el temut carbó.

J. Bertran i Puigpinós

Funeraria J. Torné

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE
(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y de plástico

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los afiliados a varias Compañías

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

CHOCOLATES JOLONCH

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

AGRAMUNT

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES *Viladàs*

IV Curs de Formació Religiosa

del 13 de febrer al 6 d'abril del 1973

TEMARI:

DIMENSIO MISSIONERA DE L'ESGLÉSIA EN UN POBLE SOCIOLOGICAMENT CRISTIA

Mn. A. Vidal, Arxiprest de la Segarra

UNITAT I PLURALISME EN L'ESGLÉSIA

Mn. Manel Pal, Vicari Episcopal de Pastoral

EL JOVE QUE FORJA EL DEMA

Mn. Josep Montanyà, del C. Presbiteral de Solsona

LA FE, RISC I AVENTURA TOTAL DE L'HOME

Sr. Pio Manuel, Professor i Segretari del I. E. T. de Balaguer

ELS LAICS, ELEMENT BASIC DE LESGLÉSIA

Mn. Francesc Sabaté, Arxiprest de la Ribera del Sió.

ELS SAGRAMENTS DE LA INICIACIÓ CRISTIANA

Mn. Joan Pujol, del Secretariat Diocesà de Catequesi.

ELEMENT DIVI I HUMA EN L'ESGLÉSIA

Mn. Josep Vilà, de la Comissió Diocesana d'Adults.

LA BIBLIA, PARAULA DE DEU I DE L'HOME

Mn. Evarist Vigatà de l'E. P. de Ponts.

Agramunt, al Foment Parroquial

ELS DIJOUS A LES 21'30

Dies 15 i 22 febrer, 1, 8, 15, 22 i 29 març i 5 d'abril

Tramitacions, Automòviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

La Sociedad Cultural y Recreativa CASINO AGRAMUNTES

tiene a bien poner en conocimiento de todos sus Asociados que el domingo 25 de Febrero y con la correspondiente autorización Gubernativa, se celebrará Reunión General Ordinaria de Socios, siendo a las 12'30 de 1.ª convocatoria y a las 13 de 2.ª, bajo el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1.º Lectura y aprobación, en su caso, del Acta anterior.
- 2.º Aprobación de cuentas del último ejercicio y del Presupuesto de ingresos y gastos
- 3.º Examen de los asuntos que proponga la Junta Directiva y de los que hayan sido presentados por los Sres. Socios, con seis días de antelación por lo menos, y siempre que la Junta Directiva decida incluirlos en el orden del día.
- 4.º Renovación de cargos de la Junta Directiva.
- 5.º Ruegos y preguntas.

Dada la importancia de la misma y las resoluciones que puedan tomarse para el futuro de la Entidad, la Junta Directiva confía en la asistencia de la mayoría de sus Asociados.

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 390639

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto **AGRAMUNT** (Lérida)

El Municipio

Por el Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente en sesiones celebradas durante el pasado mes de Enero se han adoptado los siguientes acuerdos:

APROVACION DEL PRESUPUESTO ORDINARIO.

Se ha aprobado el Presupuesto Municipal Ordinario para el ejercicio de 1973 por un montante de 7.250.000 pesetas, resultando nivelado en sus respectivos estados de gastos e ingresos, quedando a la vez aprobado el proyecto de bases de ejecución del mismo.

PADRON BENEFICIENCIA.

Aprobar el Padrón de Familias pobres que durante el año actual tendrán derecho a la asistencia benéfico-sanitaria.

RECONOCIMIENTO CREDITOS.

Reconocer créditos varios por un importe total de 448.359 Ptas.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. José Mora Capdevila, ampliar una puerta en casa calle Circunvalación.

A D. Juan Romeu Rosell, varias obras interiores en casa sita en Estudios Viejos.

A D.ª Francisca Capdevila Ribó, para levantar una pared de separación en local C. Instituto.

A D.ª Ana Fernández Castro, construcción de una vivienda en camino de las Planes.

A D.ª Teresa Teixidó Novell, construcción de un sifón en la red de alcantarillado en Avda. Mariano Jolonch.

A D. Juan Pampalona Cáceres, obras interiores en casa sita en C. Sió.

A D. Mariano Carulla Grau, revoque de fachada y construcción de acera en Avda. Agustín Ros.

A D. Antonio Ibarz Raluy, construcción de un edificio industrial en Carretera C-240.

A D. Ramón Palou Pérez, obras interiores en casa sita en calle Vilavella.

A D. Salvador Camats Nadal, revocar y embaldosar bajos casa en calle San Juan.

A D. Salvador Altisent Ribalta, reparación tejado garage en Avda. A Ros.

A D. José Pijuan Guardia, reparación tejado en Arrabal de S. Francisco.

A D. Juan Boncompte Romeu, construcción valla frente casa en camino Puellas.

CONCESION TROFEO.

Conceder un trofeo con destino al Campeonato Provincial de Cross.

INSTALACION TOMBOLA.

Autorizar a D.ª Josefa Manchón Olivares para instalar una tómbola y una caseta de tiro durante la próxima feria.

AUTOS CHOQUE

Autorizar a D. Martin Capell Vilamajó para instalación de un aparato de autos de choque durante la Fiesta Mayor.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se han aprobado varias por un importe total de 208 761 pesetas.

Tintorería

sañas

Sió, 29

AGRAMUNT